

[Poul Dam.]

på, at de har mulighed for ikke at efterkomme det, men at lade sagen gå til domstolene. Dette vil først og fremmest være af værdi, hvis underrettsdommerne i højere grad bliver opmærksom på, at politiet ikke altid har ret.

Bracher (KrF):

Jeg skal ikke bruge mange ord ved førstebehandlingen her. Det synes at være et praktisk forslag; 600 kr. er jo ikke meget i dag. Om der skal være en grænse opefter, eller der ikke skal være det, er vi lidt i tvivl om. Det er måske nok rigtigt, at der er det, men det vil vi gerne være med til at se på i udvalget, hvor vi vil give lovforslaget en velvillig behandling.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi kan ikke støtte det foreliggende forslag. Vi kan ganske vist godt acceptere, at en forhøjet bødeforelægsgrænse vil aflaste domstolene, og at det også meget tit vil være lettere for den enkelte, der slipper for en tids- og omkostningskrævende retshandling. Når vi er betænkelige, er det, fordi det vist er den almindelige danskers erfaring, at det er overmåde svært at få ret i en diskussion med politiet, og at det er meget svært at få fremført sine synspunkter uden at blive tromlet ned. I mange af de sager, hvor bøde kan komme på tale, vil der være to patruljerende politifolk til stede, og den, over for hvem bødeforelægget rejses, vil ofte være alene og have meget svært ved at redegøre for sine synspunkter og eventuelt dokumentere, hvorfor han ikke mener at skulle vedtage en bøde.

Jeg havde forleden dag den udmærkede oplevelse at køre sammen med en lægekollega, der blev standset af en patruljevogn; han var lidt i tvivl om sin forseelse og spurgte høfligt: „Hvad har jeg gjort?“, hvorefter det velklingende svar lød: „Skal De nu også til at spille idiot, mand?“.

Så længe vi har det sådan, så længe vi ikke kan indskærpe politiet blot almindelig takt og tone, vil kommunisterne vende sig imod på nogen måde at udvide politiets beføjelser. Vi ved selvfølgelig godt, at den enkelte kan forlange sagen indbragt for domstolene, men vi ved som sagt også, at det er en almindelig erfaring, at man ikke har mange chancer

for at få ret, og vi ved også, at den enkelte meget sjældent er orienteret om disse muligheder såvel for indbringelse for domstolene som for anke. Man kan ikke sige, det er en en ting, befolkningen ved så godt, at de i den øjeblikkelige situation over for politiet kan nægte at vedtage bøden.

Flygaard (DR):

Fra retsforbundets side ser vi med velvilje på det foreliggende forslag, både for så vidt angår spørgsmålet om bøde og om den udenretlige konfiskation. Vi nærer ikke nogen særlig betænkelighed, da spørgsmålet jo altid vil kunne indbringes for retten, men der er nok et problem, som også hr. Gudme var inde på: netop spørgsmålet om at understrege, at det er frivilligt, om man vil vedtage en sådan bøde på stedet. Det må være en opgave at få udarbejdet en formular derhen, at det ved en eventuel accept bliver klart understreget, at det hviler på et helt frivilligt grundlag.

Når man har været inde på spørgsmålet om at skulle begrænse ud fra et beløbsmæssigt synspunkt, vil jeg gerne pege på et enkelt område fra mit hidtidige arbejde, hvor jeg ikke har fundet det har givet anledning til de store problemer, at man ikke har nogen øvre grænse; her tænker jeg på det skattemæssige område, hvor der jo ikke er nogen begrænsning med hensyn til, hvilken bøde der kan pålægges en skatteyder, der har været unøjagtig i sin selvangivelse, for nu at sige det meget mildt.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne for mit parti tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg kan takke samtlige ordførere bortset fra fru Hanne Reintoft for en velvillig modtagelse af dette lovforslag.

Som jeg allerede har nævnt i fremsættelsestalen, finder jeg det på den ene side fuldt forsvarligt, at man ophæver grænsen, men jeg vil også sige, at når der er betænkeligheder — og det har jeg jo indtryk af i dag; nogle var lidt skeptiske, andre lidt tvivlende — så mener jeg, vi kan drøfte det under udvalgsbehandlingen. Baggrunden for en ophævelse og jo også for en forhøjelse er at aflaste politiet og domstolene for arbejde. Det skal vi efter min vurdering tage med